

memorii | jurnale | călătorii

Cătălin Cioabă (n. 1970) a absolvit Facultatea de Litere (1995) și Facultatea de Filozofie (1997) la Universitatea din București. Este doctor în filozofie al aceleiași universități (2005). A urmat stagii de studii și de cercetare la Viena, Freiburg, München, Heidelberg, Berlin și Paris. A fost bursier al Fundației Humboldt (2003–2004) și cercetător la Institutul de Filozofie al Universității din Viena (2007–2009). În prezent este lector la Facultatea de Filozofie a Universității din București.

Cărți de autor: *Timp și temporalitate* (Humanitas, 2000); *Jocul cu timpul: Ontologia temporală a lui Martin Heidegger* (Humanitas, 2005); *Filozoful și umbra lui: Turnura gândirii la Martin Heidegger și Ludwig Wittgenstein* (Humanitas, 2013).

Traduceri (selecție): Otto Pöggeler, *Drumul gândirii lui Heidegger* (Humanitas, 1998); Martin Heidegger, *Ființă și timp* (Humanitas, 2003, 2012; în colaborare cu Gabriel Liiceanu), *Prolegomene la istoria conceptului de timp* (Humanitas, 2005), *Despre miza gândirii* (Humanitas, 2007; în colaborare); Ludwig Wittgenstein, *Jurnale: 1914–1916* (Humanitas, 2010), *Scrisori despre „Tractatus“* (Humanitas, 2012; în colaborare).

Ediții: *Mărturii despre Eminescu* (Humanitas, 2013), Mihai Eminescu, *Poezii* (Humanitas, 2014), Mihai Eminescu, *Versuri din manuscrise* (Humanitas, 2015, împreună cu Ioana Bot), Mihai Eminescu, *Publicistică literară* (2018, împreună cu Ioan Milică).

Cătălin Cioabă

Scrisoare din
Tenerife

Povestea unei călătorii
dincolo de închipuire

Cu fotografii de Anamaria Mareș,
Cristina Cioabă și Cătălin Cioabă

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Redactor: Iuliana Glăvan
Coperta: Ioana Nedelcu
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Cristina Jelescu
DTP: Corina Roncea, Dan Dulgheru

Tipărit la Master Print Super Offset

© HUMANITAS, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cioabă, Cătălin

Scrisoare din Tenerife: povestea unei călătorii dincolo de închipuire /

Cătălin Cioabă; cu fotografiile de Anamaria Mareș, Cristina Cioabă și

Cătălin Cioabă. – București: Humanitas, 2022

ISBN 978-973-50-7723-5

I. Mareș, Anamaria (foto.)

II. Cioabă, Cristina (foto.)

821.135.1

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0723.684.194

TENERIFE, INSULA NORILOR	15
LÂNGĂ GIGANȚI	33
ÎNTR-UN CĂTUN	47
OROTAVA, ORAȘUL ÎNCLINAT	57
SANTA CRUZ DE TENERIFE	65
ÎN MUNȚII ANAGA	70
FUERTEVENTURA, INSULA CAPRELOR	77
ÎNTÂLNIRE CU UN CUNOSCUȚ	84
<i>LA PLAYA DE LA AUTENTICIDAD</i>	87
DIN NOU ACASĂ, ÎN TENERIFE	93
CREDITE FOTO	99

DRAGUL MEU PRIETEN,

Iată că mă apuc să-ți scriu despre călătoria în Insulele Canare, cât încă nu s-a încheiat. Mi-am dat seama chiar din primele zile că vin peste mine atât de multe lucruri cu totul noi, pe care cu siguranță că nu ți le voi putea povesti cu de-amănuntul când ne vom revedea. În plus, știu deja că memoria, vicleană cum este, va conglomerata totul în mintea mea, amestecând impresiile vii cu ingredientul ei preferat, uitarea. Așa că, probabil, tot ce voi avea de povestit cândva în fața unei halbe de bere pe o terasă din București va fi un talmeș-balmeș, o relatare despre tărâmurile care nu există.

Pot să-ți certific, tocmai fiindcă mă aflu aici în clipa în care scriu, că Insulele Canare chiar există! Nu te grăbi să-mi reproșezi că glumesc sau că, prin astfel de vorbe, complic inutil situația – ca și cum s-ar mai îndoi cineva de existența lor –, dar, cum nu mă gândisem niciodată că voi ajunge aici, ele chiar nu existau pentru mine! În definitiv, nici pentru europeni ele nu au existat multă vreme, dat fiind că se aflau dincolo de Coloanele lui Hercule (stâncile Gibraltarului), adică dincolo de limita lumii cunoscute atât în timpul Imperiului Roman, cât și în secolele următoare. Pindar povestește că acolo Hercule însuși ar fi spus „mai departe de aici nu se merge“, replică transmisă

de latini, succint, prin trei vorbe: *non plus ultra*. Asta a fost valabil până la descoperirea Americii, moment în care spaniolii, în urma atâtor cuceriri, au decis să scrie pe stema țării lor contrariul, *plus ultra*, făcându-și un titlu de glorie din depășirea acestei granițe.

Ce-i drept, nu e prima oară când ajung în locuri în care nu mă așteptam să ajung. Dar celelalte – Londra, Parisul, Berlinul

sau... Texasul – existau totuși cumva cât încă nu călcasem acolo, auzisem de ele, erau prezente pe harta mea mentală și intelectuală. Pe când Insulele Canare, deloc. Prea puțini din leatul meu și din țara mea ar ști, luați repede, să spună exact unde se află, câte sunt, cum se numește fiecare. Poți să faci singur proba asta, anume să deschizi Google Earth și să încerci să le găsești fără să folosești comanda de căutare. Te vei duce către Atlantic,

CREDITE FOTO

Anamaria Mareş pp: 9, 10, 15, 25, 29, 30, 33, 37,
38, 41-43, 53, 57, 58, 65, 71-75, 77-79, 83, 87, 89,
93, 95

Cristina Cioabă pp: 5, 20, 48, 54, 62, 68, 80, 91